

Ordføreren: Jeg skal ikke længere yttre mig over Fleertallets Forslag, efterat vi nu have faaet den Erklæring fra den ærede Cultusminister, som jeg havde ventet vilde komme, og som jeg havde ventet var kommen tidligere, da jeg saa kunde have sparet en Deel af hvad jeg forrige Gang sagde. Det, der nu egentlig efter min Mening har nogen Bigtighed med Hensyn til den foreliggende Deel, er Mindretallets Forslag og navnlig den sidste Deel af Mindretallets Forslag. Den ærede Minister har gjort opmærksom paa, at der var tilbudt Meget med Hensyn til Kaldsretten i dette Capitel; jeg vil oprigtig tilstaae, at jeg ikke troer, der er tilbudt Meget; det kan jeg ikke give ham Medhold i. Der er ikke fra Regjeringens Side gjort andet, end at Kaldsretten er taget fra de 32 Ldr. Hartkorn og lagt til Skoledirectionen, og saa er der sagt, at den Indstillingsret, der ikke har Noget at betyde — det vil sige efter min Mening, for det staaer der rigtignok ikke —, som Kjøbstæderne have havt, skal ogsaa gaae over til Landet. Det er ikke Meget indrømmet. Naar der nu ogsaa efter Mindretallets Forslag gaaes ud fra, at den vedkommende Communalbestyrelse, Sogneforstanderskab eller Borgerrepræsentation skulde kunne indstille 3, saa stiller man nu dette op som noget meget Stort, som Noget, der er noget Særdeles; naar man derimod vil tage Udkafts Motiver for sig og see, hvorledes Regjeringen der forklarer, at der i det foreløbige Udkaft, der blev offentliggjort forrige Sommer, var sat en Bestemmelse ind, at den Kaldsberettigede skulde foreslaae 3, hvoraf Kommunen skulde vælge 1, hvilket er fraveget i dette Udkaft, saa siges der, at det er fraveget, fordi at de Kaldsberettigede derved ofte vilde tabe al Indflydelse paa Lærerebedernes Besættelse, naar der kun var 2 eller 3 Ansøgere. Man udelod derfor ogsaa Indstillingen fra de Kaldsberettigedes Side, fordi det i mange Tilfælde vilde tabe al Indflydelse, hvor der kun laae 2 eller 3 Ansøgninger for. Naar der nu er Tale om at give denne Indstillingsret til Communerne, saa siger man, det kan have overmaade Bigtighed. Jeg beder at betragte det fra Communes Side ikke mere gunstigt end som Regjeringen selv har betragtet det; der stod, at det var Skoledirectionen, som i

mange Tilfælde vilde tabe denne Indflydelse, men jeg skal ikke nægte, at det forekommer mig, at det dog i nogle Tilfælde, naar der er flere Ansøgninger at vælge imellem, vil have nogen Indflydelse, naar navnlig ikke den sidste Deel af Mindretallets Forslag bliver staaende. Lader man det staae, saa maa jeg vedblivende holde fast paa min Mening, ikke fordi jeg tillægger den ene Autoritet mindre smukke Bevæggrunde end den anden, som den ærede Minister talte om, men fordi jeg har gjort opmærksom paa, at der er en grundforskjellig Anskuelse hos disse to Dele, der gjør, at de maae staae imod hinanden. Jeg troer, at Skoledirectionen, og navnlig Biskoppen og Provsten, maae gaae ud fra, at det er fuldkomment rigtigt, at det egentlig er Religionsunderviisningen, hvorpaa det kommer an. Jeg troer, det er ligesaa alvorligt meent fra den anden Side, naar man mener, at Religionsunderviisningen stilles alt for meget over al anden Underviisning. Der kan være meget hæderlige Bevæggrunde fra begge Sider, men de staae dog mod hinanden og vilde gjøre sig gjældende ved disse Indstillinger. Naar der af den ærede Minister er gjort opmærksom paa, at man ikke maatte eller burde komme til at tale om — for at bruge det Ord, jeg mener, Hunsjomfruer, saa veed de Herrer, hvad jeg mener —, saa er man ikke kommen dertil fra denne Side, men naar der fra den anden Side indvendes mod Forslaget, at der fra Communes og Sogneforstanderskabernes Side vil gjøre sig Svogerstabs og Slægtstabsforhold gjældende, er man dog vel berettiget, ja ligesom frem nødsaget til at gjøre opmærksom paa, at det Samme kan finde Sted hos dem, der nu holde paa, at de skulde vedblive at være Kaldsberettigede. Forøvrigt skal jeg gjøre opmærksom paa, at, naar man siger: i Smaacommunerne der er det, at Slægtstabs og Svogerstabsforholdene gjøre sig gjældende, saa staaer der udtrykkelig i Landcommunalanordningen, at der ikke maa gjøre sig Slægtstabs eller Svogerstabsforhold gjældende, idet der i Sogneforstanderskabernes ikke maa sidde Svogre eller saa nær Beslægtede, saa at det sølgelig ikke kan gjøre sig gjældende der (Afbyrdelse). Ja, den ærede Rigsdagsmand vil maaskee sige, at en af de Enkelte i Sogneforstanderskabet kan være besvog-